

ningsmålingerne i Irak, at de jo helst vil have et frit demokratisk land, hvor de kan leve uden frygt. Og derfor ville det være at bøje sig for Al-Qaeda og give Al-Qaeda opskriften på, hvordan man skal tyrannisere og kujonere Vesten.

Afghanistan må heller ikke mislykkes. Derfor har regeringen jo også hele tiden stået fast i Afghanistanpolitikken.

Al-Qaeda har jo brugt udtrykket – det var ikke Al-Qaeda, der brugte det, jeg tror, det var bin Laden – at vi vesterlændinge elsker livet og de elsker døden. Det er jo det samme, som falangisterne sagde i 1930'erne: Længe leve døden, viva la muerte.

Det må ikke lykkes den slags kræfter at forhindre dem, som arbejder for et fredeligt og frit liv, i at nå resultatet, for så har man faktisk givet dem opskriften. Så skal man bare skræmme os og skræmme os og skræmme os, og så kan man rykke længere og længere frem på banen, og jo værre bliver det, for jo mere undertrykkelse kan de skabe.

Læren af det tyvende århundrede, vil jeg godt sige her, med deres to totalitarismer – og her taler jeg om islamismen, ikke islam, men islam som et totalitarisme – med nazismen og kommunismen, var jo, at giver man dem plads til at løbe, fordi man siger, at det ikke er så alvorligt og de ikke er så mange, så løber de meget langt, og de bliver mange undervejs, fordi de skræmmer og tyranniserer og kujonerer folk til at følge dem. Og så bliver regningen, når man endelig skal stoppe dem længere henne ad vejen, meget større.

Det er derfor, man ikke skal løbe derfra. Man skal fuldføre opgaven, ellers bliver regningen meget større senere.

Jesper Langballe (DF):

Jeg takker udenrigsministeren for det klare svar med yderst relevante historiske analogier. Jeg kunne godt tænke mig at føre det spørgsmål over på den politiske debat her i Danmark i al almindelighed.

Kl. 13.35

Hvis vi fastslår, at tilbagetrækning er det samme som at sige, uanset hvad man i øvrigt mener om krigen, at Al-Qaeda har vundet, at det betaler sig at øve terror, sådan som det sandelig betalte sig i Madrid, så giver det én anledning til nogle overvejelser, som jeg synes er vanskelige, for på den ene side skal man jo i den politiske debat sige sin mening efter sin bedste samvittighed, og på den anden side kunne man

måske godt ønske sig en vis selvdisciplin af venstrefløjen, for det er klart, at hvis man hele tiden maler tingene sort i sort og siger, at det her er fuldkommen håbløst, så er der jo tale om, at man alene ved ordet har bevirket, at terroristerne kan gnide sig i hænderne.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge udenrigsministeren om hans nuancerede vurdering af det spørgsmål.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, at hr. Jesper Langballe selv skal tage debatten med venstrefløjen. Den sidder lige dér til venstre for mig.

Jeg vil godt sige noget om det andet med at trække sig, og jeg vil godt udvikle den tankegang: Den nye spanske regering besluttede at trække sig. Det havde den nu sagt et helt år at den ville, hvis den vandt valget, så det var ikke en følge af bomberne. Det skal lige slås fast for den spanske regerings skyld.

Men så synes jeg, at det, efter at de traf den beslutning og offentliggjorde den, er tankevækkende, at der i sidste uge blev fundet en bombe på banelegemet i Madrid. Der skulle den jo ikke have ligget, hvis man skulle have givet dem en gevinst for at trække sig, hvilket understreger, at man får intet ud af blødhed mod totalitære bevægelser. Man får bare mere, fordi man er blevet blød.

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil slutte denne runde med den konklusion, som helt er min egen, og som jeg ikke vil prøve at forpligte udenrigsministeren på, at hvad enten det nu er bevidst eller, hvad jeg sådan set tror, ren udenrigspolitisk naivitet, så er det sådan, at den danske venstrefløj, ligesom så mange andre vestlige venstrefløje, i virkeligheden har gået og går terroristernes ærinde ved den stadige hetz mod den amerikanske præsident, mod hele krigsbeslutningen og ønsket om at trække tropperne hjem, og jo mere de gør det, jo værre ser det ud i Irak. Man kan i og for sig godt sige, at jo mere udsigtsløst det ser ud, jo mere går man jo terroristernes ærinde ved den argumentation.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, igen vil jeg ikke gå i diskussion med hr. Jesper Langballe om venstrefløjen. Den diskussion må hr. Jesper Langballe selv tage med venstrefløjen.